

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. december 2016
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Jørgen Jørgensen
Sagsnr.: 2016-0030-5062
Dok.: 2154289

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 131 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. december 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 131 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes for hvert enkelt land redegøre for sagsbehandlingstiden for hjemsendelse af dømte udlændinge til afsoning i hjemlandet?”

Svar:

1. Justitsministeriet behandler sager om overførsel af domfældte til fortsat afsoning i hjemlandet. Sager om overførsel af personer til afsoning i andre nordiske lande (Finland, Island, Norge og Sverige) behandles dog af henholdsvis politiet og Direktoratet for Kriminalforsorgen.

2. Justitsministeriet er ikke i stand til at fremsøge de ubedte oplysninger om sagsbehandlingstiden for overførsel af domfældte udlændinge til hvert enkelt af de andre EU-lande i ministeriets elektroniske sagssystemer.

Tilvejebringelse af oplysningerne vil derfor forudsætte en – overvejende manuel – gennemgang af et stort antal sager om overførsel til afsoning i hvert enkelt af de andre EU-lande, som Justitsministeriet har behandlet inden for et givent tidsrum.

3. Som nævnt i den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 130 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg sker overførsel af domfældte udlændinge til afsoning i andre EU-lande – med undtagelse af de andre nordiske lande – på grundlag af reglerne i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvede foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union.

Justitsministeriet rejser – efter indstilling fra Direktoratet for Kriminalforsorgen – sager om overførsel af domfældte udlændinge over for andre EU-lande i alle de tilfælde, hvor der vurderes at være mulighed for, at en overførsel kan finde sted efter reglerne i den nævnte rammeafgørelse. Dette forudsætter som udgangspunkt bl.a., at der er mindst 4 måneder til forventet prøveløsladelse.

Justitsministeriet har i forhold til behandlingen af disse sager fastsat interne frister for ministeriet og Direktoratet for Kriminalforsorgen med henblik på at fremme behandlingen af disse sager mest muligt.

Det følger af disse frister, at Direktoratet skal forelægge sagerne for Justitsministeriet inden 20 dage efter afsoningens iværksættelse, og at ministeriet inden 45 dage efter modtagelsen af sagen skal fremsætte en anmodning om overførsel til den kompetente myndighed i den indsatstes hjemland. Ministeriet skal inden fremsættelsen af anmodningen bl.a. foretage høring af anklagemyndigheder og oversætte relevante dokumenter.

For at sætte yderligere fokus på disse sager, har Justitsministeriet besluttet at stramme de interne frister med virkning fra den 1. januar 2017.

Når anmodningen om overførsel er fremsat over for hjemlandet, skal myndighederne i det pågældende land efter reglerne i den nævnte rammeafgørelse som udgangspunkt træffe afgørelse inden for 90 dage. Justitsministeriet fremsender imidlertid som udgangspunkt en erindringsskrivelse til hjemlandet efter 60 dage, hvis et svar ikke er modtaget inden.

4. Hvorvidt overførslen kan gennemføres afhænger dog i sidste ende af, om hjemlandet accepterer at overtage fuldbyrdelsen af dommen. I en række lande træffes denne afgørelse af domstolene – eventuelt i to instanser – hvilket erfaringsmæssigt kan være tidskrævende. Derudover kan sagsbehandlingstiden i hjemlandet i overførselssager i øvrigt variere betydeligt fra sag til sag og fra land til land.

En betydelig del af de sager om overførsel, som Justitsministeriet rejser, må derfor afsluttes, uden at der er sket overførsel, enten fordi hjemlandet afslår at overtage fuldbyrdelsen, eller fordi den pågældende når at blive prøveløsladt (og udvist), inden sagen er færdigbehandlet i hjemlandet.